

**PIŠETA IN UREJUJETA:
LOJZE KOŠOROK
IN PAVLA GRUDEN**

NAŠ KNJIŽEVNI TRG V ZDA

Agencija TANJUG v svojem mesečniku "Yugoslav Life" poroča, da je letos bila podpisana pogodba s katero bodo ljubitelji jugoslovenskih knjig v Ameriki premostil težave, ki so jih do sedaj z nabavljanjem teh imeli.

S tem dogovorom o sodelovanju med knjižno založbo "JUGOSLOVENSKA KNJIGA", ki ima sedež v Beogradu, in med založbo "RISOLI", ki ima v Ameriki visok ugled, se odpira v ZDA trg vsem tistim jugoslovenskim pisateljem, katerih dela so doživela izdavanja v Jugoslaviji.

Seveda pa te knjige ne bodo naprodaj samo za jugoslovenske emigrante v Ameriki ampak tudi za Amerikance, katerih zanimanje za jugoslovensko liter-

aturo vedno bolj narašča vsled vedno večjih književnih uspehov jugoslovenskih narodov. V ta namen bodo knjige izšle ne samo v naših jezikih ampak tudi v angleščini.

Knjižna založba "RISOLI" se je obvezala, da bo sprejela v prodajo tudi jugoslovenske časopise, magazine in gramofonske plošče.

V centru Manhattana, kjer ima založba "RISOLI" svoje slovečo knjigar no bodo jugoslovenske knjige imele svj oddelek. Razen tega bodo oglaševali vse tiste jugoslovenske knjige, ki bodo poslale hiši "RISOLI" v izlozbah dvanajstih prodajalnic v ZDA in v eni prodajalnici v Kanadi.

To je prva prilika, ki nudi jugoslovenskim pisateljem stalni prostor pri sloveči knjižni založbi v ZDA.

urednik Družine, ki je v Sloveniji informativni list za katoličane. List Družina je postal pred nedavnim tednik popreje je izhajal kot štirinajst dnevnik in je osrednje glasilo katoliške verske skupnosti v Sloveniji.

Dr. Maksimiljan Jezernik je predstojnik SLOVENCUMA v Rimu in kot tak je predstavnik važne verske slovenske ustanove izven matične dežele Slovenije. Slovencum je zavod kjer se slovenski duhovniku in znanstveniki iz teoloških ved. To je edina slovenska ustanova, katera teologom podeljuje akademske naslove. Slušatelji Slovencuma seveda istočasno poslušajo predavanja na drugih znamenitih rimskih univerzah. Marsikdo izmed nas se bo še spominjal, ko je pokojni p. Bernard nabiral darove za to ustanovo. Obema gostima želimo prav prijetno bivanje med Slovenci v Avstraliji!

V BOLNICI

Naš poznati in priljubljeni rojak Miran Špicar iz Cabramatte že dlje časa samuje v bolnici. Moral je pod nož, na operacijo kile. Njegovo zdravlje sicer lepo napreduje, vendar prepočasno za agilnega odbornika SDS. Odborniki te pogrešajo kot blagajnika, mi vsi pa kot kapelnika ansambla Oberkrajnerjev, da nas zopet čimprej razveselite s vojimi poskočnimi slovenskimi vižami v klubu. Vsi odborniki SDS, prijatelji in znanci! Želijo skorajšno okrevanje! Najbolj pa ti to želijo: tvoja žena Milena in kdo še? Seveda Natali in Maja!

**KAR PO
DOMACE...**

Iz nepredvidenih razlogov bomo s čitvom pod gornjim naslovom nadaljevali prihodnji teden.

Pred kratkim sem prejela pismo pravnega zastopnika g. Valerjana Jenka, slovenskega kaplana v slovenskem verskem središču Merrylands s katerim me opozarja, da se opravičim za vsebino tretjega odstavka v rubriki "Kar po domače" z dne 17. julija 1978 leta, kjer sem ogradila slovenske duhovnike v Avstraliji. V pismu, ki ga je g. Jenko napisal v angleščini glevnemu uredniku "Naših novin", na katerega me je njegov pravni zastopnik tudi opozoril, pa navaja g. Jenko, da sem ogradila slovenske duhovnike v Sydneyu in Avstraliji. Če verjamete ali ne, zadovoljna sem, da sem bila na to opozorjena in prav z veseljem se opravičujem za krivico, ki sem jo storila, saj vsi slovenski duhovniki niti v Avstraliji niti v Sydneyu niso taki kakor jih je opisal tisti odstavek, ampak samo nekateri, hvala Bogu.

Pavla Gruden

OBISKI

Trenutno se nahajata med avstralskimi Slovenci dva zelo pomembna gosta in sicer: urednik slovenskega verskega tednika DRUŽINA, dr. Ivan Merlak in ravnatelj SLOVENCUMA v Rimu, dr. Maksimiljan Jezernik. Oba sta predstavnika dveh za Slovence pomembnih ustanov. Dr. Ivan Merlak kot

**ANNA KRASNA: MED
DVEMA DOMOVINAMA**

Koprška založba "Lipa" je pred tedni izdala izbor iz bogatega književnega in publicističnega dela povratnice iz Združenih držav Amerike Anne Praček Krasne, ki že od leta 1972 živi v Ajdovščini. V spremni besedi v knjigi pravi sama avtorica med drugimi tudi tole:

"Amerika je bila moja druga domovina v obdobju 1920-1972. Prišla sem tja brez državljanstva, naše Primorje je bilo takrat pod okupacijo Italije, in v Ameriki sem kmalu dobila državljanstvo. V svojo rodno domovino v naše Primorje sam se vrnila 1972 kot državljanin ZDA. Ozirom se nazaj na leta, ko smo ameriški Slovenci v New Yorku in povsod po Ameriki s tolikšno skrbjo in ljubeznijo skušali prispevati svoje delce k osvoboditvi in obnovitvi rodne zemlje iz katere smo izšli. Toplo mi je pri srcu, saj so bila tista leta morda najlepša in najpomembnejša doba mojega življenja. Da so bila tudi grenka, o tem pripovedujejo dela, ki sem jih nanizala v tej knjigi".

Avtorica je bila rojena v Dolgi Poljani pri Ajdovščini v Ameriki pa je šla skozi trnovo pot izseljenca v rudarskih in jeklarskih naselbinah. Sam kruh pa ji ni zadostoval. Izobraževala se

je v večernih šolah in se vključevala v izseljenska in podporná društva. V času gospodarske krize se je z možem preselila v New York. Otod se je oglašala številnim slovenskim izseljenskim listom z dopisi, črticami in pesmimi. Po vojni leta 1950, je v samozaložbi v New Yorku izdala zbirko pesmi z naslovom "Za lepše dni", v kateri je objavila predvsem sovjalne pesmi iz časa gospodarske krize. Bila je lastnica slovenskega dnevnika "Glas naroda", ki je takrat zaradil gmotnih razmer izhajal še trikrat na teden in ga izdajala še do leta 1963. Po ukinutvi lista je preostale naročnike prevzela čikaška Prosveta, z njim pa tudi rubriko Anne Krasne, priljubljeni "Razglednik", ki ga piše še danes.

Knjiga Anne Krasne s simboličnim naslovom "Med dvema domovinama" in simboličnim ščitnim ovitkom, ki ga je izdelal tržaški slikar Klavdij Oalčič, prikazuje izmučene izseljenske roke prek ameriške zastave, je brez dvoma dogodek posebne vrste. Namenjena je tako rojakom v domovini, ki še vse premalo poznajo težke življenske izkušnje naših na tujem, kakor tudi rojakom na tujem, ki bodo morda v tej knjigi našli tudi delček sebe.

UMRL JE PAPEŽ PAVEL VI

Zadet o srčne kapi je preminil papež Pavel VI. v ponedeljek 7. avgusta v svoji letni rezidenci v Cstel Gandolfu, v 80. letu starosti. Izenadna smrt je bolno odjeknula ne samo med katoličani, temveč tudi med druge po vsem svetu. Bil je naslednik priljubljenega papeža Janeza XIII., kateri je ferormiral in obnovil katoliško Cerkev in papež Pavel VI. je bil izvoljen za poglavarja med vatikanskim Koncilom 1963. leta. Odloki Koncila so mu zadali težke naloge in veliko odgovornosti, vendar jih je modro izvajal v dobrobit vernikov in človečanstva. ena velikih in poglavitnih pridobitev je sigurno uvedba domačih jezikov v cerkveno liturgijo. Kot politik je posvečal veliko pažnjo politiki neuvrčenih držav. Ena izmed teh je tudi Jugoslavije, zato je tudi papeževa zasluga, da so se pri nas doma zelo zadovoljivo uredile zarmere med cerkvijo in državo. Slovenci smo s tem dobili svojega metro politika in zadeva s koprsko škofijo je tudi dokončno urejena.

Papež Pavel VI. je bil velik zagovornik miru, kot njegov predhodnik, in je povsod rad posredoval v mednarodnih sporih. Držal se je pač dosledno gesla: "Mir ljudem na svetu, ki so blage volje".

MOLČEČA PESEM

Pomisleki na poezijo mi zapirajo oči. Globoko v meni pesem zatrepeče. K ustnicam je ni. Groza pred osamelostjo nazaj v notranjost mi jo vleče.

Saj rada bi se naslonila na sočutje sočloveka za ržvidezno vsaj srečo...

Tako pa mučno spi. Iztirjeno človeštvo ljubezni je prižgalo svečo.

Pavla Gruden

V DOMOVINO

Gospa Nevenka Mikuletič iz Croydon Parka, se je pripravljala na pot v domovino, da obiše svojo bolno mater. V terek pa je dobila telegram, da ji je mati v bolnišnici umrla. Vseeno je odletala s sinkom Frenkom v sredo domov, da obiše sveži grob matere in da potolaži užaloščenoga očeta, brate in sestre. Gospej Nevenki izražamo naše sožalje in ji želimo da med svojci doma najde tolažbo nad izgubo svoje drage matere.

SEMINAR ZA PREDSTAVNIKR IZSELJENCEV IZ BENEŠKE SLOVENIJE

KOPER - Od 25. do 28. julija je bil v Kopru tridnevni seminar, ki ga je organizirala zveza izseljencev Beneške Slovenije iz evropskih držav. Seminarja se je udeležilo več kot trideset predstavnikov iz Belgije, Švice in sekcije nekdanje izseljencev iz Čedada, in je izrednega pomena pri učvrstitvi narodnostnih vezi in s tem pri večjem razumevanju med narodi.

POZNANSTVO

Samac, slobodan, 45 godina, zanatlija sa stalnim zaposlenjem, želi da upozna slobodnu ženu, zaposlenu, do 45 godina, radi poznanstva i zajedničkog života.

Na sve ponude sa fotografijom ču odgovoriti u poverenju. Samo ozbiljne ponude dostaviti na adresu:

GEORGE,
MYRIAN SHOES
247 Darlinghurst Rd.
KINGS CROSS 2011

**DA LI STE
NOVODOŠLI U
GRADU?**

Prodajuci Avon je dobar način da se upoznate sa komšijama i stvorite nove prijatelje.

Odredite Vaše spostveno radno vreme. Što više prodate više ćete zaraditi! Nazovite 51-7963 ili 63-3760 /Melburn/.

**OSEBNO
STI**

ORMOŽ — Letošnja majska slana je uničila skoraj ves pridelek breskev, hrušk in jabolk v okoliških sadovnjakih. Pridelek grozdja v Jeruzalemu bo po napovedih za polovico manjši, prizadeti pa so tudi vinogradi v Slovenskih goricah.

CELJE — Izšla je monografija »Celje«, ki so jo izdali skupščina občine Celje, turistično društvo in Spektar iz Zagreba. Monografija je reprezentativna, pripoveduje pa veliko tudi o tukajšnjih ljudeh. Besedila za monografijo so prispevali dr. Ivan Stopar, Stane Mrvič, Jože Volfand, Risto Gajšek, Gustav Grobelnik in Zoran Vudler.

MARIBOR — Na osnovi zakona o urbanističnem načrtovanju so v mariborski občini za 10 kršilcev zakona uvedli »postopek do izvršbe«, to je do rušitve na črno zgrajene stavbe. Prve žrtve poostrenega zakona so tisti, ki so šele začeli zidati. Pri inšpekciji imajo pripravljenih še 40 odločb proti črnograditeljem.

KROPA — Prebivalce Kroke že več let pestijo težave z obnavljanjem starih, spomeniško zaščitnih stavb. Edini izhod iz stanovanjske stiske vidijo v Kropi z obnavljanjem sedanjih hiš v starem delu mesta, za prenavo pa niso pripravljene potrebni načrti.

FORMIN — V novi dravski elektrarni Formin je začel poskusno obratovati prvi agregat, drugi pa bo začel predvidoma avgusta. Začeli so tudi polniti pet kilometrov dolgo akumulacijsko jezero med Ptujem in Markovci. Ko bo HE redno obratovala, bo dajala letno 570 milijonov kilovatnih ur električne energije. Skupna moč vseh dravskih elektrarn bo znašala 531 megavatov.

ZUŽEMBERK — V letošnji zvezni mladinski delovni akciji Suha krajina 78 se bo zvrstilo 610 brigadirjev iz vse Jugoslavije. Brigadirski naselji bosta v Prevolah in Dobrniču.

TRST — Tržaški občinski svet je sprejel sklep o preimenovanju ulice Petronio, v kateri je slovenski kulturni dom, po Francetu Prešernu. To bo druga tržaška ulica, poimenovana po Slovencu. Pred kratkim je namreč občina sklenila, da bo eno tržaško ulico poimenovala po Ivanu Cankarju.

BATUJE — V tovarni poljedelskega orodja v Batujah so pred leti pripravili investicijski načrt za malo valjarno z letno proizvodnjo okoli 50.000 ton. Ker so nasprotovale slovenske železarne, ni prišlo do uresničitve načrta. Zdaj v Batujah pripravljajo novo investicijo, izdelovali pa naj bi specialne profile, ki jih trenutno primanjkuje na našem trgu. Dogovarjajo se tudi o združitvi z ravensko železarno.

CERKNICA — V naslednjih letih nameravajo v cerkniški občini posvetiti več pozornosti trgovini, gostinstvu, turizmu, komunalni dejavnosti in zagotavljanju hrane. Zgradili bodo tudi 440 novih stanovanj. Tudi vse delovne organizacije v občini nameravajo precej razširiti svoje obrate. Pred kratkim so že poočili temeljni kamen za novi trgovski center.

ZAGORJE — Tovarna elektro-porcelana Izlake že vse od svojega obstoja velik del izdelkov prodaja v tujino. Najboljše sodelovanje imajo Izlačani s Poljaki, saj so v to državo prodali že na milijone varovalk in drugega blaga. V prihodnje si bodo prizadevali, da bi več svojih izdelkov prodali tudi na Zahodu, da bi tako dobili devize, potrebne za nakup nove opreme.

SEMIČ — Tu so ustanovili društvo vinogradnikov Bele krajine, ki bo predvsem skrbelo za obnovo vinogradov ter za pravi izbor cepljenk. Pripravljali bodo tudi strokovna predavanja, izlete in med drugim organizirali tudi vsakoletno razstavo belokranjskih vin.

TRIBINA ČITALACA

ZEMLJO RADNIK

U ranom jutru, u svitaj zore kad žarko sunce počne da sija ratar se diže, da preže konje i kreće na njivu da je ore.

Kad tamo stigne on znoj proleva po vrućem suncu i u njegovoj mucu kada je žedan on hrabro zapeva i hrabro ide sa plugom u ruci.

Tako je uvek zemljoradnik biti obrađivati zemlju i paziti na kuću te celog dana vrući znoj liti i zagrijavati krv svoju već vruću.

Radovan Milković, Adelaide

DUGI PUT

Devojka je lepa mlada bila, Svoje želje nikad nije krila. Da poleti na kraj ovog sveta, Gde bogatstvo u ljubavi cveta.

Na vratima stjuardesa stoji, I putnike ona svoje broji. Na osnama vidi joj se smešak; Dugi put vam neće biti težak.

Grimi D6ambo i krilima maše, i odnese zdrave ljude naše. Svi imaju prava i slobode, I odlaze gde ih snovi vode.

Tudina je jaram pozlaćeni, Prodaje se po jeftinoj ceni. Devojku je savijala tuga, Radila je kao Pepeljuga.

Tuga njena meni nije strana, U mom srcu leži ista rana. Bol sakrivam a suze se vide, Dalje vako ne može da ide.

Vera Horvat

VIZIJA

Besposlene ruke, ukotvljene u bezvrjedju, bezuspješno traže tvoju kosu u tamnoj noći smiraja ...

I ponovo ... Ponovo koprena je pala. Tvoja silueta uzvišeno, ponosno se krila vizije silazi. Dolaziš da zajedno tonemo u ponor minulih svjetova da bi potom uzletjeli na mjesečevom oblaku u baštu zvijezda ...

Ali ... Ne dopiremo nikuda, jer ja sam stvarnost, a ti si vizija.

Između nas mrežu razvukoše pauci ... I dok ti tražiš iglene uši, ja sa grobnom prazninom u duši sakupljam paperje očerupane sreće. Ovako gola ni k' tebi ni k' meni neće.

Oh, rastrgaj mrežu neka plaču pauci! Dođi da obučemo život u svilu prelivenu nadama! Donesi mi razlog zbog kojeg ću zacjeljivati izranjen fleš da duže opstane na ovom mrazu svijeta kojeg se i krznaši klone! Donesi mi tvoju kosu da utoplím prste, da pronađu svrhu! Dođi da poput ružine latice nestanem u tvojim rukama! Budi hrabar i snažan da sakupiš sve raspršene ljupkosti i slomiš bedem gorčine.

Pusti me da cvjetam u okrilju tvoje topline. Postani stvarnost. Ne budi vizija.

Olga Sokač

ČEMU SVE TO

Tvoje su oči bježe zrake Sunca moga Što bezdanaj jami svjetlost daju, Sad stojim nad ponorom života svoga Ispraćajući zrake što vječno nestaju.

Kleo si se Mjesecu, u njegovu mijenu Da ćemo ga vječno zajedno gledati, Otišao si, mene si ostavio nijemu Želeći drugoj što je moje dati.

Ti spokojno ležiš u rukama druge I požudno gledaš tebi oči drage, Ja se pitam gdje ću pobjeći od tuge Toneći u bezciljno provedene noći.

Noćas šetam stazom bezkrajnog očaja Rijeka gorkih suza protiče kraj mene, A Mjesec žuri, tužan i bez sjaja Ja sklapam oči umorne i snene.

Stefa Vanovac S.A.

HUMORESKA

BANETOVA ODISEJA

Početi pisati o nekim le-pim stvarima /nije u pitanju nameštaj/ vrlo je lako i brzopotezno. Reči same prilaze, bez ikakvog voznog reda i treba samo malo više vremena da se srede u kolonu po jedan.

Sasvim druga stvar je, pisati satiru /pogrešno je pročitati sekiru/, jer tu treba malo više razmisliti i kako moj deda kaže: "Veliki majstor trebaš biti na koncertu pred čitavim ansambлом od bezbroj dirigenata guditi, kopati rukama i nogama i tako posejati sumnju.

O čemu pisati /može i brbljati/?

O čoveku koji je toliko nezadovoljan društvom u kome živi da je srećan i zadovoljan što nema baš mnogo prijatelja. Kao da mi je, ova misao odnekle emigrirala i sada znam sa koje strane vetar duva, ali opet, kažem sebi, "ma što da ja dajem vremenske prognoze a i on mnogo zavija pa to je pre slučaj iz nadležnosti basnopisaca."

Ali ipak bio sam meka srca, popustio sam sebi: "Ko će kome ako neće svoj svome, /da kopa jamu/," i promenih mišljenje jer prgonila me i ona druga naša poslovice "pametniji popušta-popušta dok jednom ne stegne" te napisah ovih nekoliko potpuno gramatički neispravnih rečenica.

Današnje vreme, baš ovo leto, nije baš svim našim zemljacima donelo samo kupanje i momcima /zna se/ izlaske i tople, idilične večeri već i one priče kako se popularno obuhvataju jednim naslovom "rekla-kazala".

Jedan dan u nedelji je rezervisan za te stvari, /nemoj da mislite ono što ja ne mislim/ za ogovaranja koja su najčešće locirana uz kaficu kući ili u kafani uz pesmu: "Pita bilten, biltena koliko si danas napravio kretena", evociraju se uspomene na razgovor sa Persom, Milankom, Svetkomikom, Dragomiro i dodaju se što je sa svim dokazano i određeni glagol, opisni pridevi i zavisne zamenice.

Stavih ruku na čelu, a pogled mi puče pred očima, mi zavijori jedno poznato lice /ali odmah da objasnim od pucnja nisam ogleuoe/. Na slici videh jednog budžu /neobični nosorog/, pa do njega još jedan, pa još jedan ... a svi isti, pomislih pravo da vam kažem na nedostatak držalica za motke.

Pogled sa slike bio je malo preziran i sasvim ozbiljno reče mi: "Prirodno je što konzerva misli da je jedini izlaz u ključu."

Okrenem glavu na drugu stranu i na brzaka spremih mu za odgovor malo lirike: "istina je brale, samo me čudi kako troje tako malo čelu izmisli toliko načelo."

Stvarno je to sve tako mučno da čoveku ispadne iznutrica kad pogleda kako ljudi oči u oči pričaju jedni drugima razne neslane šale,

Kajanje jednog sina, sužnja

Zov divljine zov paklene duše moje odjekuje prostranstvom ogoljenog tjela, istisnuti jecaji iskrvavljenih ralja odrpane samoće, nesta u prašini i vjetru.

Mrtvilo zamućenog oka, zadrhtaše vijede okajanje prošlosti trepti u suzi još poslednjom snagom volje sjetih se lika jednoga što izreče sudbu meni i što me čeka u dane moje.

Ja nemam više svoje sutra poslednje je danas ovdje teški lanci na rukama zveket para uši moje, o ... prošlosti daleko si nedostižna više meni a tako bih htjeo još danas da doživim juče svoje.

Tu slatkastu miso moju prekide mi prasak biča saviše se pleća moja, prošarana za svako sutra žuljne ruke zadnjom snagom prihvatit će čikić teški oh, tako sam griješan majko te postadoh sužnjem teškim.

Kako ti sam jadan ovdje i dokle ću još tu biti? Nekada si ti mi rekla da ne idem putom blatnim nisam htjeo čuti riječi, što mi sada dušu peku već ti s mržnjom odgovorih; Tebe neću majkom zvati

Poslije toga tvoja ruka po obrazu mene tače još i danas mene peče, ali sada sve još jače jer pomiso na te, mati, što sam tako griješan bio više ništa oprat nemož čak ni tjelo mrtvo moje.

A, lagano noćca tamna kada počne padat mati proganja me lik tvoj bolni i u snu me počneš zvati iz zanosa teških snova znojno tjelo svo me peče, oh, šta ti je sinak posto valjda niko reć ti neće.

Kroz tamnička okna mala, zvijezde brojim mesto dana i do zore suzom kvasim ispućalo lice sada a u cik prvog svijetla, otvore se siva vrata na nogama lanci teški i odlazim na rad tada.

Kamen pršti čekić zvoni, niz tjelo mi znoj se sliva mesto vode znoj svoj ližem na usnama rana živa kad bi mene mila mati ti vidjela možda sada teške grijehe oprostila ti bi meni znadem tada.

I žuljne bi ruke moje znam od bola ljubiti htjela a lada bi prošarana melemima zacjelila samo nikad ne bi mogla da zacjeliš jednu ranu što ostavih u tvom srcu, nehtejedoh te majkom zvati.

Teško kajem grijehe svoje, duša pati suza peče nikad nećeš mene vidjet nit ću moći da ti rečem jer sav život mlade dane drivat ću kamen lomu osudiše sužnja mene do života tu ostajem.

Sunce peče sa zenita mesto raja pako tu je u tudem sam svijetu mati jednoj kruni život dajem nit razumjem što mi ištu, omrzuta lica svugdje i zbog toga bić dugački kad govori trag ostaje.

Možda će ti jednog dana ove vlasti pismo dati da postoji sinak tvoj i da želi da se vrati iz tudine sa kajanjem i da želi oprost tvoj mesto živog tjelo mrtvo tad će tebi darivati.

Da bar tada mogu mati da te vidim da te čujem i zamolim kao nikad, da oprostiš grijehe moje da ti stare ruke tvoje uzdrhtale stitsnem mila i da mogu bar još jednom da te zovem: MAJKO MILA!!!

Znam da bi ti bolno srce tad od tuge možda puklo ali nemoj slabić biti kao što je čedo tvoje već uzdigni glavu svoju, svoju bol ti zatvori u grudima ko u škrinju i pokopaj tjelo moje.

Sa obredom neka bude i na grob mi stavi ruže neka niko nezna mati da imadeš sina sužnja ne podiži meni spomen, nit viš glave kamen stavi jer mlad život morao sam u kamenju da ostavim.

Zapali mi svijeću tada, pomoli se bogu za me da oprosti grijehe moje, da oprosti sinu tvome i da tebi mira dade i spokojne nove dane jer od tada nećeš čuti ništa loše više za me!!!

Sua Bernhardt

FOTO PATRIS P.L.

375 KING STR. NEWTOWN
Tel. 513-213, Posle rada 699-7662

ZA NAJKVALITETNIJE VENČANE
RODENDANSKE KAO I FOTO-
GRAFIJE SA DRUGIH
SVEČANOSTI

Obratite se i posetite naš Studio u
Newtownu

BESPLATNO POZAJMLJUJEMO
VENČANE I BRAZMIRSKJE
HALJINE

Posetite nas lično ili putem telefona
ugovorite Vašu posetu.

*U Boji ili
*Crno bele

parabole i slobodne udarce. tvenu štampu, jer bi svi Današnji život je postao hteli postati neki elementi previše uurban i pored velikog broja listova, magazina, revija, čovek voli da uređuje u glavi svoju sops- može na kredit. M. Davidović